

[Ivar Hansen]

evne og flere reelle arbejdspladser i den private sektor, ikke flere kunstige beskæftigelsesforanstaltninger i det offentlige. Det mener jeg alle må vide. Det kniber måske nok lidt med erkendelsen.

Denne udvikling ville også skabe mere tryk-
hed i samfundet. Det eneste, der kan skabe
egentlig trykthed, er reelt flere arbejdspladser.

Siden 1982 er der skabt 162.000 nye. Det er
da ikke så dårligt. Men det skal tilføjes, at
langtfra er godt nok. Efter statistikken er der
275.000 arbejdsløse i Danmark. Men som hr.
Erhard Jakobsen rigtigt siger: Det er jo ikke et
reelt tal, men det er meget bekvemt at bruge i
den politiske agitation. Det er klart.

Når det så er sagt, tilføjer jeg gerne, at der er
alt for mange i Danmark, som ikke har noget
job. Derfor forventer vi i Venstre meget, at de
forhandlinger, der nu er i gang mellem regerin-
gen, arbejdsmarkedets parter og kommunerne
– det er jo de instanser, der har et hovedansvar
– for det første skaber enighed om en markant
indsats over for de unge arbejdsløse, der søger
job for første gang. For det andet venter vi snart
at se konturerne af en dagpengereform, som
fjerner eksisterende bureaukrati og skævheder i
det eksisterende system, og som betyder, at
arbejdsmarkedet selv overtager et større ansvar
for dagpengesystemet i øvrigt.

En del af den offentlige debat i Danmark er
meget optaget af at skabe et fjendebillede i for-
holdet mellem den offentlige og den private
sektor. Det synes jeg egentlig er trist. Derfor vil
jeg sige, at vi må ud af den vaneforestilling, at
det offentlige er en maskine, som kun kan vokse.
Den offentlige sektor skal i fremtiden mere
ligne den private sektor. Statsministeren var
også inde på det spørgsmål forleden dag: Mere
konkurrence, mere kvalitetsbevidsthed, mere
egentlig privatisering og omstillingsevne til nye
mere presserende opgaver. Vi tror, at det vil gøre
de offentlige arbejdspladser i øvrigt mere
spændende og give en endnu bedre service i
forhold til borgerne.

Vi skal ligeledes videre med programmet om
decentralisering og forenkling af lovgivningen.
De lokale folkevalgte myndigheder er lige så
ansvarlige, som vi er her i Folketinget. Jeg siger
det med adresse til de partier, der har en ind-
groet angst for at lægge opgaver og ansvar ud til
kommunerne.

Regeringen har fremlagt over 170 lovforslag i
Folketinget. Det er mange. Men vi noterer, at
der blandt forslagene heldigvis også er mange
forenklingsforslag, og det noterer vi med til-
fredshed. Det ændrer dog ikke den kendsger-
ning, at der igennem mange år er lovgivet for
meget i Danmark. Det er svært for myndighe-
der og borgere at følge med. Det er en reaktion,
man tit og ofte møder.

Vi har her et fælles ansvar over for den skep-
sis og ligegyldighed over for lovgivningen, som
et overreguleret samfund kan skabe. Jeg appel-
lerer derfor til den største tilbageholdenhed
med hensyn til nye lovinitiativer samt en skær-
pet indsats for yderligere regelforenkling. Vi
har jo tradition i Danmark for mindretalsrege-
ringer, derfor er vi her ved et område, hvor rege-
ring og opposition typisk har et klart fælles
ansvar.

Også det udenrigspolitiske afsnit i statsmini-
sterens redegørelse var præcist og rammende i
forhold til de opgaver, vi står over for. Men jeg
vil særlig glæde mig over den brede enighed,
der nu er genskabt i markedspolitikken med
mødet i Markedsudvalget i går omkring rege-
ringens memorandum angående fremtiden i
EF-Fællesskabet. Regeringen kan nu gå til de
kommende regeringskonferencer med et stærkt
mandat. Det er af stor betydning for Danmark.

I samme åndedrag deler vi statsministerens
forventninger om, at de øvrige nordiske lande
snart finder en naturlig plads i Det Europæiske
Fællesskab. Jeg mener, det ville være godt for
den nordiske tankegang, og at vi her kunne eta-
blere et helt nyt nordisk samarbejde. Det er vi
bestemt tilhængere af i Venstre.

Jeg vil ligeledes fremhæve betydningen af en
større indsats over for Østeuropa, men tilføje,
at den støtte, vi her står over for at skulle give,
og som vil vokse i de kommende år, må ind i en
samlet prioritering. Det er efter vores opfattelse
ikke sådan, at vi her bare kan øse nogle nye op-
gaver på ud over dem, vi allerede står i.

Jeg vil altså gerne fremhæve det hidtidige
pres for at fremme de baltiske staters frihed og
suverænitet. Det må fortsættes med styrke.

Jeg vil specielt fremhæve bemærkningerne
omkring forsvaret. Vi kan glæde os over udvik-
lingen her, også over en forventet enighed om
en reduktion af de konventionelle styrker i Eu-
ropa, men der er ikke milliardbesparelser hos
os lige om hjørnet. Jeg tænker her også på, at de